

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De tyrannide regum. Cap. 24

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

DE TYRANNIDE REGVM.

Cath. Sen. c. 14. & 115. 114 & 121. 122. 125 & 126. 127. & 132. Nu. 3. in pr.

stri ecclesie eius vbera, suoq; dulcissimo lacte nutriuntur, vtpote viuunt de rebus ecclesie, viceversa ad vbera & lac ecclesie tenere, ac ex eis alere deberet membra ecclesie, quod minime faciunt: Et infra: Percipe corde amaritudinem, & dolores super miserias meorum ministrorum, si debite attenderet dignitatem suam, non iacerent in tenebris peccatorum, inquinantes facies suarum animarum, qui sunt vincti Christi mei, angeli terrestres in corpore ecclesie, sed inuoluunt se luto fetidis immuditiæ, ex culpa sibimetipsis crudeles pariter & proximis per mala exempla. Et infra: Quocunq; te verteris, videbis omnes clericos seculares & religiosos, prælatos & subditos, paruos & magnos, iuuenes & senes culpa infectos, diuitias, deliciasq; sequentes, pauperum alimoniam, & animarum curam negligentes, temporalibus incumbetes, gratiam spiritus sancti simoniace vendetes, ecclesiasticis rebus abutentes. Væ ipsorum vitæ miserabili & infelici, quod Christus sua pena crucis acquisiuit, hoc cum meretricibus expendit, animas sanguine Christi redemptas corrumpunt, patrimonio Christi spurios alunt. Et infra: Ministri mei nunc pro pectoris sui fibula gestant iniustitiam, qua eis coniungitur amor sui, in quo fundatur iniquitates eorum sequentium inordinatas concupiscentias, quibus pene omnes clerici vacant. Postea ad clerum: O diabolicum tabernaculum elegi vos veluti angelos terrestres, vos autem estis incarnati demones quorum opera facitis. O miserum animal immundum, carnem tuam oleo sancto vinctam, & mihi consecratam meretricibus exhibes, imò deterius inquinans, tu oues in Christi sanguine lotas, rursus fecundas fimo luxurie tuæ, &c. Sed quia animal brutum es, ideo in bestialibus actibus delectaris vsq; adeo excæcatus, vt non consideres æterna supplicia tibi esse parata. Hæc ex Catharina Senesi.

De li. off. cō 1. in fi.

4. Efd. 3. Di. 95. diaco ni. Ezech. 7. C. de ep. & cle. l. si queq;

Hiere. 23

Lucæ. 11

XV § Esdras insuper in statera pōderat cleri iniquitates & eorum qui habitant in seculo, & quasi affirmādo interrogat, nūquid meliora facit Babylon q̄ Sion? Nā sicut olim in Romano imperio, sic hodie in ecclesia creuit auaritia, ideo perit lex de sacerdote, & visio de propheta. Lex equidē ciuilibis inqt: Quis locus tutus, & quæ causa poterit esse excusata, si venerāda dei templa pecunijs expugnentur, quem murū integritatis, aut vallum fidei prouidebimus, si auri sacra fames penetrabilia venerāda proferpiter deniq; quid cautū esse poterit: aut secus, si sanctitas incorrupta corrūpitur, cesset altaribus imminere prophanis ardor auaritiæ, & à sacris aditis repellatur piaculare flagitiū. Væ ergo pastores, q̄ dispergunt & dilacerant gregē pascuæ meæ dicit dñs, ideo visitabo sup vos malitiā studiose vestros. Itidem saluator minit dicit: Væ vobis pharisæis, qui decimatis metā & rutam, & omne olus, & præteritis iudicium & charitatē dei: & vobis legisperitis væ, quia onerati homines oneribus quæ portare nō possunt, & ipsi vno digito vestro nō tāgitis sarcinas, væ vobis legisperitis, q̄ tulistis clauē sciētiæ, ipsi nō introistis, & eos q̄ introibāt prohibuistis. Caueatis igit̄ d̄ clerici, ne vos ipsos ope peruerso, aliofve malo exēplo seducatis.

De tyrannide regum. Cap. XXIII.

2. q. 1. audacter. 3. Reg. 10 2. Para. 9 Prou. 20. 25 & c. 29. 2. Mach. 15. De hoc Ro. spe. hu. vi. li 1. c. 1. Prouer. 8 Psal. 2 1. Paral. 28

Nimis infelix est status ecclesie, nō solum propter cleri malitiā, de qua supra in proximis quinque capitulis, sed etiā propter laicorum iniquitatē. In primis regū aliorūq; maiorū principum; q̄ ecclesie & populo pro dei arbitrio danī. Deus enī diligens ecclesiam, & eam in æternū seruare volens, cōstituit reges ecclesie defensores, vt facerēt iudiciū & iustitiā: misericordia autē & veritas custodit reges, qui si impios dissipāt, & in virtute pauperes iudicant, thronus eorum in æternū firmabit. Nā gladiū nō sine causa portāt, quia dei ministri sunt atq; vindices in irā ei q̄ male agit.

I § Regalis nempe potestas, præsertim Christiani imperij, à solo deo est, q̄niam Hieremias extendit dextram, & dedit Iudæ gladium aureum dicens: Accipe sanctum gladium munus à deo, in quo deiciēs aduersarios populi mei Israel. Hinc dei sapientia inquit: Per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt. Quod fatetur Dauid: Ego autē cōstitutus sum rex ab eo. Item elegit me dñs vt essem rex sup Israel in sempiternū, & dedit filios mihi multos, ex quibus elegit Solomonem, vt sederet in throno regni. Quinetiam regum tyrānizantiū potestas à

§. c. 19. §. 14
§. c. 21. §. 14
§. eo. §. 9
§. c. 12. §. 7.
& §. c. 27. §. 13
§. c. 20. §. 15
§. c. 21. §. 14
§. eod. §. 14
§. c. 22. §. 6.
& §. c. 27. §. 7
§. c. 18. in fi.
& §. c. 20. §. 9.
& §. c. 25. §. 5.
§. c. 19. §. 8.
§. c. 45. §. 6.
§. ca. 42. §. 1.
§. eo. §. 14.
& §. c. 26. §. 9
§. eo. §. 9 &
§. c. 25. §. 2
§. c. 33. §. 8
§. c. 15. §. 43
§. c. 21. §. 12
& §. c. 25. §. 2
§. eo. §. 13
§. ca. 21. §. 5
§. à c. 19. vlt
q̄ ad c. 23
§. c. 19. §. 15.
& §. c. 46. §. 11
Roma. 13
§. c. 25. in pr.
§. eo. §. 9
§. ca. 48. §. 8
& §. ca. 49. §. 23.

stas à deo est, dicēte ad Pilatum saluatore: Non haberes potestātē aduersum me
vllam, nisi esset tibi datum desup. In Birgittæ quoq; reuelationibus cōtinetur, q̄
deus pmittit reges coronari, vt sequatur volūtatem dei, ac eum sup omnia hono-
rent, diligātq; Is quidē legitimus rex censetur, qui in suis moribus est sicut Iob,
in humilitate sicut Dauid, in zelo legis vt Phinees, in māsuetudine & longanimi-
tate, vt Moyses. Abusio vero regiminis nō est à deo, q̄ dicit. Ipsi regnauerūt, sed
non ex me: principes extiterūt & nō cognoui.

II § Atqui reges hodie multi potestate sibi concessa abutuntur, & omnes
ferme principes terræ in maligno positi cum Babylonica meretrice fornicātur,
vt hodie censetur esse impletū illud propheticum: Pueri erunt principes eorum
& effœminati dominabūtur eos: vnde Birgitta inquit: Qui ecclesiæ defensores
deberent esse, facti sunt ei seuerissimi raptores, a deo q̄ plerq; ecclesię in suis cen-
sibus & priuilegijs iam sunt grauata, aliquæ penitus desolata, siqdem reges pro
sua superbia & tyrannide grauāt subditos tam spirituales quàm seculares, vtūtur
quippe auaritia & rapacitate inexplebili, dolosa arte (quam venātiā nūcupant)
populos exhauriūt, vendūt pro argento iustum & pauperem pro calciamentis.
Conuertūt super puluerem capita pauperum, & viam humilium declināt. De q̄-
bus dñs. Deorāt plebem meam sicut escam panis, mali em̄ papuli, eius substan-
tiam infinitis modis expilant.

III § Sequitur in Birgitta: Statum reges suū non tenēt iuxta redditus coro-
næ, neq; curāt restituere ea quæ corona detinet iniuste. Neq; propter deū iusti-
tiam faciūt. Quinetiā reges, aliq; principes in suis bellis, cæterisq; incitamentis,
crebram occasionē præstāt effundēdi sanguinē innocētē & plures alias exor-
bitātijs cōmittēdi. Ob quos Birgitta audiuit vocē dextera clamantiū: O domine
deus iudex iuste: iudica sup reges & principes nostros, & attēde effusionē sangui-
nis nostri ac dolores & lachrymas vxorum & filiorū nostros, respice famam &
pudorem nostrū, vulnera & captiuitates nostras, incēdiāq; domos, ac violētias
& pudorem iuuenularū & mulierū, attēde iniuriam ecclesiæ, & totius cleri: vi-
de principum & regū fallaces promissiones ac proditiōes & exactiōes, quas cū
iracūdia & violētia extorquēt, q̄a nō curāt quot millia moriūtur, dū ipsi possunt
suam superbiam dilatare. Desuper in consistorio cœlesti à sanctis omnibus data
est sentētia pditionis contra reges & principes terræ, nisi cōuersi fuerint, vt pul-
chre habet in Birgittæ libro ad reges, c. 56.

III § Birgitta vltius de regibus narrat. Quomodo beata Maria cōque-
ritur, q̄ suus filius Iesus neglectus sit à regibus, qui gloriantur de pallatijs, de exer-
citu suo, de processu & honore mūdi. Et infra: Rex coronat⁹ deo prædo est; pro-
ditor animarum, prodigusq; effusor diuitiarum, multos spiritualiter prodit, car-
naliter diligendo iniustos, iniuste exaltando impios, iustos deprimendo, exces-
sus corrigendos dissimulando, accipit sceptrum potestatis & honoris, quo iniu-
ste & prodigialiter vsus est, non ad honorem dei. Rex autem nō est dominus coro-
næ sed rector. Vbi vero iniqui dominantur & iusti conculcantur, ibi non est
regnum, sed latrocinium, & spelunca tyrannorum. Porrò reges non cogitāt, de
suo regimine se deo reddituros rationem, neq; restituere male acquisita, vel iniu-
ste possessa: Onerant subditos exactiōibus, nouisq; adinventionibus, non con-
tenti oneribus consuetis, ideo contra eos miserorum gemitum & clamorem ex-
audiet deus. Admittit interea cōsiliarios adulantes, cupidos, iniustos, neq; aduer-
tunt officiū suū, neq; suos quo deo vel proximo sunt adstricti. Neq; subditis cō-
stituūt idoneos officiales, cōtra scripturā vnicuiq; principi dicētem. Prouide de
omni plebe viros sapientes & timētes deū, in quibus sit veritas, & qui oderint aua-
ritiam, & constitue ex eis tribunos & centuriones.

V § Rursus in Birgitta: Reges distribuūt dona indignis iniquos ditādo, iu-
stis denegando, plus ad extorquendas pecunias quàm ad iustitiā attendūt, ac pro
sua cupiditate nullam exhibent miseris compassionem, plerunq; sunt prodito-
res animarum, prodigi dispensatores suorum bonorum, virga & tribulatio iu-
storum, præsertim ecclesiarum potius tribulatores q̄ defensores. Sicut enim ru-

Iohan. 19
4. Bir. 33. &
c. 48. & 76.

Osee. 8.

Eccle. 9.
Apoc. 18
Esaia. 3
4. Bir. 33.
Rodor. spe.
hu. vi. li. i. c.
2.

Amos. 27

Psal. 15

4. Bir. 33.

8. Bir. 56.

8. Bir. 56

3. Bir. 29.

4. Bir. 3.

4. Bir. 3.

6. Bir. 95.

Rod. vbi §.
c. 4. in trib⁹
rubri. 9. di. c
15. 14. 15. 16
Exodi. 18
6. Bir. 95

J. c. 25. in pr.
§. c. 22. §. 6.
& J. c. 20. §. 4.
J. c. 25. §. 7.
in fi.

§. c. 22. §. 7.
J. c. 25. §. 1

J. c. 20. §. 4. 5.

J. c. 25. §. 7.

J. c. 25. §. 2

J. c. 25. §. 1.

§. c. 14. §. 14

& J. c. 26. §.

4.

§. c. 8. §. 5

J. c. 36. §. 6

§. c. 25. §. 12.

& J. ca. 26. §.

4.

§. c. 20. §. 1. in

fine

§. ca. 19. §. 8.

& J. c. 20. §. 5.

& J. c. 26. §. 1

§. c. 20. §. 2. &

J. c. 25. §. 3. 11

J. ca. 26. §. 9.

§. c. 20. §. 3.

& J. c. 25. §. 13

§. c. 20. i. pr.

- Prouer. 20. 7. Birgit. 11. & ca. 16. Auguf. 4. de ci. dei. c. 4. Bir. extrau. 27. & ca. 43. & 73. §. c. 15. §. 16. & §. c. 25 §. 4. Prouer. 28. Diffinc. 45. fed illud Hierc. 36. 4. Reg. 19. 1. Macha. 7. 2. Regū. 24. 1. Para. 21. Nume. 25. Bir. ext. 74. 1. Efdra. 7. 2. Efdra. 9. Tob. 34. Ozee. 13. Eccl's. 10. Prouerb. 29. Sap. 6. in fi. Pfalm. 2. 2. Macha. 4. Pfalm. 106. Horatius Eccl's. 4. Efaia. 28. Sap. 6.
- gitus leonis, ita & terror regis. Et infra: Decet regem esse maturū, expertem, prudentem, iustum, laboriofum, & amatorē vtilitatis proximorū plusquam propriæ voluntatis. Ideo antiquitus bene regebantur regna, quando tales in reges eligebantur. Nunc regna non sunt regna, fed puerilia & deliramenta ac latrocinia, quia ficut latrones inqurunt adinventiones vulgo iuentias, quō pecuniæ imburfentur, qualiter infidias & onera fubditis imponant, & quomodo generatio feu ftirps regalis eleuetur iuftitiam dumtaxat pro bono temporali exercent, non pro mercede fempiterna. Et infra: Rex fentiet iuftitiam, quia noluit mifericordiā, & arabo terram in iudicio & tribulatione, donec inhabitantes difcant petere mifericordiam. Et infra: Rex erat deprædator communitatibus, proditor animarum, cōtemptor ecclefiæ, violator iuramenti & legis publicæ, coronæ regie & facultatū eius prodigus alienator & diffipator.
- VI § Propter malos ergo principes & nouas adinventiones, aliāq; graua mina ecclefiæ quandoq; deftruuntur regna. Et fæpe ob regum principumq; delicta plagantur fubditi etiam innocentes. Regnantibus enim impijs, ruinæ hominum. Siquidem ex vno peccatore populus polluit, ficut ex vna oue morbida vnuerfus grex inficitur. Vnde apud Hieremiam ait dominus: Quando Ioachif rex Iuda fcidit librum prophetiæ & combuffit, ideo vifitabo contra eum & contra fem eius, & contra feruos eius iniquitates fuas, & adducam fuper eos omne malum. Sic propter superbiam & blafphemiam Sennacherib regis Affyriorum, in eius exercitu angelus domini interfecit centum octogintaquinque millia hominū, ipfo in ciuitate fua Niniue à filijs fuis occifo. Eodem modo propter Dauid immifit dominus peffilentiam in Ifrahel, & mortui funt ex populo feptuaginta millia virorum. Propterea principes delinquentes iubentur furca fufpendi. Rurfus in Birgitta dominus: Princeps terræ, quia remiffus eft in iuftitia prædatorq; multorum, ideo vocabo eum fub coronam, & fecundum gloriam eius multiplicabitur tribulatio eius, & regnum eius erit in contemptum, & inhabitantes non gaudebunt, quia in regno abundat fuperbia, gula, & cupiditas. Per hæc vitia fignificantur, inobedientia, auaritia, & luxuria.
- VII § Artaxerxes igitur rex Syrię fcripfit ad Efdram hæc verba. Omnia fecundū legem dei fiant deo altiffimo, ne forte exurgat ira in regno regis. Ob peccata equidem hominū, & pro merito populi datur inutilis rex terræ. Hinc in Efdra dicit: Et tu deus iuftus es in omnibus quæ venerūt fuper nos, quia veritatem fecifti nobis, nos autem impie egimus. Reges, principes, facerdoes, & patres noftri nō fecerūt legem tuam, & ipfi in bonitate tua multa, quā dederas eis, nō feruierūt tibi, nec reuerfi funt à ftudijs fuis peffimis, & fruges terræ multiplicant regibus, quos pofuifti fuper nos propter peccata noftra, & corporibus noftris dominant, & iumentis noftris fecundum voluntatem fuam, & in tribulatiōe magna fumus. Ecce quomodo deus facit regnare hypocritam ob peccata noftra, ait em̄ per Prophetam: Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatiōe mea. Et: Væ tibi terra, cuius rex puer eft, & cuius principes mane comedunt.
- VIII § Rurfum ficut rex iuftus erigit terrā, ita auarus deftruit eam. Item ficut rex fapiēs populi ftabilimentū eft, ita rex infapiens populum perdit fuū. Ideo præcipit: Reges intelligite erudimini qui iudicatis terram, feruite dño in timore. Impossibile profecto eft pacem rebus dari fine regali prouidētia. Cum aut effufa eft cōtentio fuper principes, tūc errare facit eos in inuio, & nō in via: nempe turbatis principibus, periclitat trāquillitas popularis. Et quicqd delirāt reges, plectunt Achuii. Nam reges fenes ac ftulti nefciunt præuidere in pofte: ideo væ coronæ fuperbiæ. Ecce validus & fortis deus pedibus calcabitur corona fuperbiæ, & erit flos decidens gloriæ exultationis eius.
- IX § Contra illiusmodi reges inutiles Sapiens exclamat: Audite reges, & intelligite iudices terræ: Data eft à domino potestas vobis, & virtus ab altiffimo, qui interrogabit opera veftra, quoniam cum effetis miniftri regni illius, non recte iudicafis: iudicium duriffimum in his qui præfunt, fiet. Potentes enim potenter tormenta patientur. Ad vos ergo reges funt hi fermones mei, vt difcatis fapiam

Sapientiam & ne excidatis: qui enim custodierint iustitiam, iuste iudicabuntur. Si quidem delectamini sedibus & sceptris, d' reges populi, diligite sapientiam, vt in perpetuum regnetis: Diligite lumen sapientiæ omnes qui præfistis populis. Reges enim sunt, vt seruiant domino. Sed ob nostra peccata deus in furore suo posuit super nos reges, qui veluti idolum Bel forinsecus sunt ærei, intrinsecus autem lutei. Quæ aliquando in sua indignatione à nobis auferre, & ab iniquis regibus nos liberare dignetur idem omnipotēs.

¶ De iniustitia ducum: & principum terræ aliorumq; magistratuum. Cap. XXV.

§.eo. §. 7
§.ca.4. §.8.
§.c.24. §.11
§.c.24. §.1 pr.
& §.c.26. §.3
§.c.36. §.6
§.c.32. §.14
§.c.24. §.1.
§.c.18. §.2.
& §.c.23. §.
I. & §.ca.27.
§.9.
§.c.24. §.3.
§.c.24. §.2
& §.eo. §.7.
§.c.19. §.19
§.c.24. §.5
& §.eo. §.7
§.c.24. §.3.
§.c.20. §.3.
§.c.23. in fi.
& §.c.19. §.2
§.ca.28. §.8.

D cum & reliquorum principū est non solum iusto bello defendere sibi commissos, prout dux belli olim ascendebat cōtra Chananeū, sed etiam scire & exercere iustum iudiciū: Semper quidem principes ea, quæ digna sunt principe, cogitare debēt. Sunt em̄ ministri dei, quæ gladium portāt vindices in iram dei qui male agit: Sunt quoq; missi ad vindictā malefactorū & laudem bonorū. Quos deus cōstituit nō ad effundēdum sanguinem innoxiiū, aut ad vlciscēdum seipos, sed ad vltionē inimicorū dei & proximi, & vt omnia cum virtute agāt. Nam vidēs Simeon Iohānem filiū suum quod fortis plij vir esset, posuit eum ducem virtutū vniuersarū. Quamobrem in Birgitta describitur: Dux est ille qui regis exercitum informat ad plium, qui timorem & fidutiam in deo habet sicut Iosue, qui vtilitatem domini, nō propriam quærit vt Ioab qui zelum legis & proximi commodum diligit, vt Iudas Machabeus. Talis dux est similis vnicorni, qui in fronte habet cornu acutū, & sub cornu lapidē pretiosum, id est cor virile, & dei charitatem.

I § Sed nostri potius cæcorum quàm morum sunt duces. Nam nūc manus principum & magistratū, solet esse prima in trāsgressione. Hinc Birgitta vltcrius ait: Duces sunt similes hedis lasciuis, quia nō pro deo, nec pro anima, sed pro carne pugnat. Imō plerūq; sunt tyranni in subditos, hostes in ciues, latrones in exteros, sacrilegi in ecclesias: itē incestuosi, adulteri, lusores, potatores, & vt breuiter dicā, summa malorū. De quibus scribitur: Satrapæ, magistratus & iudices, duces, tyranni & optimates, & cæteri qui sunt in potestate cōstituti, ac vniuersi principes regionū notius ecclesiæ, cōueniūt ad adorādum idolū seu statuā aureā quam constituit Nabuchodonosor rex. Et alibi de eis dicitur: Facti sunt principes quasi assumentes terminū, super quos deus quasi aquam effundet iram suam. Prophetia modo videtur adimpleta, quod pene om̄es declinant, fraudulenterq; ambulant principes Christianitatis, qui in medio illius sunt quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem & ad perdendas animas & auare seducta lucra, & ad expilanda sacra, prout iam quorūdam principū temeritate, multa templa locaq; religiosa medullitus excoriantur. Leo quippe rugiens, & vrsus esuriens est princeps impius sup̄ populum pauperem, duxq; indigens prudētia multos opprimit per calumniam.

II § De modernis deniq; principibus in Birgitta vltcrius legit: Frequenter principes & indignatiōe sua innocētes interfici iubēt, bona pauperū iniuste vsurpāt, miseris calumniā intolerabilē imponūt: habēt mūdi cupiditatē, vitæ incōtinentiam atq; supbiā. Et infra: Rectores populi plerūq; sunt ambitiosi, cupidi, dolosi, duplicis linguæ, ad spūalia cæci: vendūt iustitiā pro pecunia, diligūt mendaces, audiūt assentatiōes, miseris subditorū nō cōpatiūtur, tēporalia tm̄ exercere laudī ducūt. Spiritualia vero promouere erubescūt, multa præcipiūt quæ ipsi nō faciunt, iustitiam & misericordiā negligunt, crudeliterq; imperant. Iustitia omititur propter bonum priuatū, propter amicitiam vel falsam compassionē, vel timorem: misericordia negligitur propter iram, impatiētiam & rancorem, partialitas fouetur, delicta subditorum affectant prætores, vt emungant pecunias, quasi emendas à delinquentibus, & sic subditorum iniurias amant, vt ditentur. Ecce magistratus hodie solent quærere vile peculiare, non bonum publicū, gaudent de subditorum malefactis, vt pecuniariam poenā consequantur, nec attendunt quis vel quātum deliquerit, sed quantum quis soluere possit, Per pecuniam omnis

Psal. 101.
Osee. 13.
Daniel. 14.
Eccle. 51

Iudic. 1
Miche. 3
Esaia. 32
Roma. 13
1. Petri. 2
1. Reg. 25.
1. Mach. 15.
4. Bir. 76

1. Esdr. 9
Matt. 15.

Ro. vi §. c. 2
p to.

Daniel. 3

Osee. 5
Hiere. 6.
Ezech. 22

Prou. 28

6. Bir. 25.

8. Bir. 2.

In li. off. cō.
4. circa fi.